

Peter Ambeck-Madsen

INTERNET RENYT

INTET NYT
ER RC-NYT

ET STREJF AF MYSTIK

JULIEN '68

CONTENT §
.....

LEDER I EFTER
EN LEDER?-SÅ
BLIV UFORTRO-
DENT VED!

ET INTERNT
VIEW

DET GAMLE
GARTNERI

NYT FRA
BIBLIOTEKET

Det har sikkert ikke undgået vore skarpsindige læses opmærksomhed, at der har været lidt længe mellem de sidste par numre af INTERNT RC-NYT . Det må dog ikke ses som udtryk for at redaktionen har ligget på den lade side, men blot for at der i lang tid ikke er sket noget på RC, der fortjener den omhyggelige behandling, som INTERNT RC-NYT altid giver interessante RC-forhold.

I den senere tid er der imidlertid sket en ændring til det bedre, og redaktionen har da med sædvanlig iver kastet sig over stoffet. Inspireret af den entusiasme hvormed man på RC ved forslag, muldvarpning, start og gennemførelse af velbegrundede projekter sikrer beskæftigelse til en stadig voksende stab af lokumsrensere, har redaktionen denne gang valgt at behandle stoffet på samme måde - altså strengt sagligt og med fuld forståelse for konsekvenserne af , at man misforstår hensigten. Denne konsekvens har vi derfor allerede draget, hvilket forhåbentlig er fremgået af indholdet.

LEDER

Man hører ofte at RC er alt for navlebeskuende og at vi også burde interessere os for andre livsmønstre. Det vil INTERNT RC-NYT gerne yde sit bidrag til, og vi har derfor i et længst forsvundet julenummer af 'Dansk tidsskrift for Gartneriavl' fundet en beretning - eller rettere et eventyr - som måske kan hjælpe en og anden til at få trang til at komme ud og sprede møg.

DET GAMLE GARTNERI

Halvvejs ude af byen, omtrent på toppen af den store bakke lå i gamle dage et lille gartneri. Der var såmænd kun et enkelt drivhus og der var da heller ikke mere end én gartner til at passe det. Han havde i sin tid fået det af en lille mand, der vistnok egentlig var professor, men slet ikke som de andre professorer.

For han kunne se ud i fremtiden, og derfor sagde andre tit at han var aparte - for det er man jo når man tænker anderledes. Det var han nu ligeglad med, for han elskede at lege med maskiner, og fordi han også var dygtig havde han fået en meget fin gartnerimaskine - og se - derved blev hans gartneri helt anderledes end alle andre i landet. Gartneren der overtog det havde først stået i lære hos den lille mand og han havde sandelig også lavet svendestykke; men det ville man nu helst ikke tale alt for meget om, og så kom det på kunstammeret.

Men han vidste nu nok hvordan man skulle drive gartneri.

I begyndelsen var der ikke ret mange planter i drivhuset, men se, det var nogle ganske ejendommelige arter som ikke fandt sin lige i det ganske land: Allerførst var der blot en enkelt, en meget særpræget skarntyde, men senere kom der andre til - en vejbred, et johannesbrødtræ, en jakobsstige og to sære skægvækster. Den ene af disse blev aldrig kaldt andet end håbet, og den anden var en guldstjerne, som var kommet himmelfalden til gartneriet.

Gartneren forstod rigtigt at passe og pleje dem. Kom man på besøg kunne man altid finde ham med vandkanden eller med planteskovlen i færd med at pusle om en plante eller med at flytte den til et bedre voksested.

Ja han var så glad for sine planter at han lærte dem at tale og blev dem alle. Og planterne benyttede sig rigtigt af dette og fortalte sandheder som han blev meget klog af.

dus med
mange

Men det var dyrt at drive et gartneri af den slags og selvom gartneren og hans planter blev berømte vidt omkring kneb det med at få solgt tilstrækkeligt med varer.

Det blev meget trange tider og ofte havde gartneren ikke råd til at give alle planterne deres gødning til tiden, men planterne trøstede ham med, at det gjorde skam ikke noget, for de holdt allesammen så meget af ham.

Til sidst var det dog nær gået galt og gartneriet måtte melde sig ud af det selskab til planteavlens højnelse, som det havde været medlem af så længe, og i stedet blive et andelsgartneri. Der kom så en meget fin og udi de sager meget erfaren medgartner som skulle passe på at den gamle gartner ikke drev gartneriet for vidt.

Den ny gartner fortalte at han syntes så godt om den måde planterne og den gamle gartner havde det med hinanden på, men det var vistnok kun noget han sagde, for han ville kun være dus med de allerfineste planter, og det var kun de planter der voksede nærmest ved hans drivhus, der engang imellem så ham, når han følte trang til at vande lidt.

Der blev nu indrettet en blomsterforretning hvor gartneriets kunder kunne købe nogle af de fine ting og der blev indrettet lokalgartnerier ude i landet som blev passet af en gartneri-

elev der ligesom hans navnebroder digteren skrev en masse børneeventyr - både for skole og hjem.

Så gik der nogle år og gartneriet blev stadig større. Blomsterforretningen skaffede penge hjem, men det skete ofte med stort besvær og selvom der kom mange kunder i bytikken, var de ikke altid helt tilfredse med den betjening de fik. Den gamle gartner tænkte meget over det og kom så i tanke om at han i sin tid, da det var ved at gå galt havde ansat en meget energisk mand som i mellemtiden havde indrettet en planteskole i en del af gartneriet. Det var nu ikke fordi han havde beskæftiget sig med den slags før, men det gik ud-mærket. 'Manden der kom ind fra kulden' blev han kaldt og det passede meget godt syntes planterne, der var vant til drivhusvarmen. Han havde før været førstekommiss i manufakturbranchen og selvom han altid snakkede om hvide-varer, mente gartneren alligevel, at det var en god ide at lade ham overtage blomsterforretningen og gøre den til en rigtig købmandsbutik. Blomsterhandleren var lykkelig, for nu var han fri for alt det bavl med husmødrene der blot ville have porrer og kartofler. Han skulle ganske vist så tage sig af planteskolen, men det gjorde da heller ikke noget for der fulgte megen god jord med, og det er altid godt at have i baghånden. Han startede så et anlægsgartneri og fik en masse fine planter med i hvad han selv kaldte en Flour-power-bevægelse.

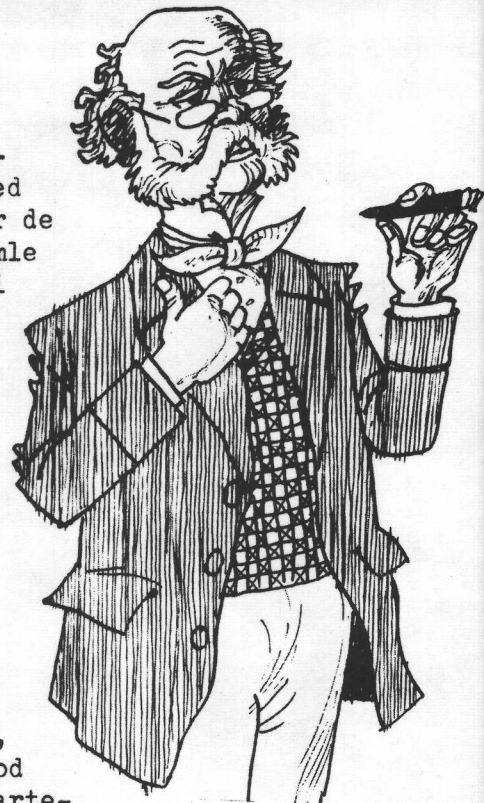
Den ny købmand arbejdede hårdt og indførte en masse nye ting. Planterne blev omgivet med et væld af blade - ofte så mange at de slet ikke vidste hvordan de skulle vokse. Der blev anlagt fasttrampede stier mellem bedene og dem måtte man ikke gå udenfor. Det var nu nok meget fornuftigt for tidligere var det hændt at selv den gamle gartner havde trådt ved siden af. Købmanden holdt også en hel masse plantemøder, hvor man snakkede og snakkede og snakkede om hvordan man kunne klare leveringen af køkkenurter til butikken. Købmanden havde nemlig fundet en rigtig kødædende plante som hang højt over butiksdøren og lokkede mange flere kunder ind end der kunne produceres gode varer til. Men kunderne måtte ikke gå tomhændede bort ligegyldigt hvad man så blev nødt til at prakke dem på. Købmanden asede og masede. Han skældte ud fordi anlægsgartneren ikke ville dyrke de varer han ville sælge, og anlægsgartneren kunne ikke forstå hvorfor købmanden ikke var tilfreds med de fine frugter og blomster han selv var så glad for.

Og så forsøgte købmanden selv: Han gav planterne chockbehandling og lod døren til drivhuset stå åben så kulden ofte var ved at kvæle dem helt. Han prøvede også med sære midler at få nogle af planterne til at bære helt andre frugter end de var skabt til, og resultatet var da også at de ydede meget mindre end hvis de havde fået lov at vokse naturligt, således som den gamle gartner altid havde sørget for.

Til sidste tabte købmanden tålmodigheden og snakkede meget alvorligt med de to gartnere. Det var nødvendigt at indføre et nyt gødningssystem, mente han, for den måde den gamle gartner havde gjort det på duede ikke.

Og købmanden vidste nok hvorledes det skulle gøres. Man måtte starte nedfra - helt fra roden, sagde han - ellers gik det ikke.

Og så fik alle planterne besked på at de skulle fortælle hvem de var og hvordan de voksede. Der blev lavet en sammenplantning som skulle lave vækstbeskrivelser til alle planterne. Købmanden hundsede med dem alle, for det skulle gå så stærkt, at ingen kunne nå at tænke sig om, for det var aparte sagde købmanden. Ud kom beskrivelserne og planterne undrede sig såre når de tænkte på at det ville man bruge til at give dem gødning efter. Uha - der var fæle ting imellem. Spidskålen blev kaldt rosenkål, for spidse ting stikker og der er jo ingen roser uden torne, og én gulerod blev blot kaldt gulerod hvad den i og for

sig syntes var meget rimeligt, indtil den hørte om den gulerod der voksede lige ved siden af og var magen til - den blev kaldt systemgulerod, og det var såmænd blot fordi den som frø engang var blevet høstet på en meget fin planteskole.

Demokratisk skulle det dog være, så alle planterne fik lov at udtale sig - men det hjalp dog ikke spor. Nogle planter der tænkte anderledes (og som derfor skulle kanøfles) foreslog at købmanden hellere burde gøre ligesom f.eks. botanikernes lille flora, hvor man gik frem efter klare regler, men det var der sandelig ikke tid til. Huh-hej, sagde købmanden - og så brugte han dog et helt år til det.

Den gamle gartner havde jo nok set hvad der skete, men han opholdt sig næsten altid på grønttorvet så han dårligt fik tid til at se til sine kære planter.

Spurgte de ham i en ledig stund hvad det allsammen skulle være godt for, svarede han blot.....

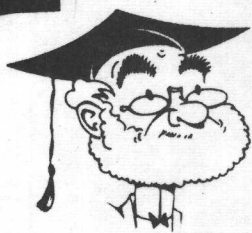
Og her manglede en hel side af gartneritidsskriftet, så vi kan desværre ikke bringe slutningen på eventyret, og det kan jo blive svært at gætte sig til hvordan det siden gik, for så ejendommelige forhold finder man da bestemt ingen andre steder.

VARIATIONER OVER ET TEMA:

Elevhold 1	:	De kom, se så, og blev EDB sejret.
RC-løn	:	Det kom, og man så, hvor det sejlede.
OE	:	Han kom, og de så, at han var noget for sej.
Som sædvanlig	:	Da lokummet kom, ku man godt se, at programmøren var et kvaj.
HSA m. fl.	:	De kom, vi så at de gik, og så kom de Gud-hjælpe-mig igen.
Rialto til Aarhus om JVP:	:	Nu går han, så skal I bare se hvad der kommer.
RC-4000	:	Bare den kom!
eller	:	Mon den går ?
Operatørerne om RCDC-monitor	:	Når den kommer, går vi.
PD om lønforhøjelser	:	De kommer, når vi har set, hvordan det går - om et par år.

JULE- NYT FRA BIBLIOTEKET

THE DESIGN OF THE RC-FORMS

En indgående redegørelse om formularformgivning, telefonlisteredigering og meget andet. En glimrende gaveidé til alle, der ønsker at komme over begynderstadiet, hvad angår formularredigering. Dediceret til Jonas.

Af: Dr. Fil Arne Lars Gunnar Ole Larsen

SEX i Rumskib

Underholdende roman om sex i året 2000, fortalt i et fantasifuldt sprog. Virkelig avanceret porno.

7

"Bedre personskil-
dringer skal man
lede længe efter",
Henrik Schou An-
dreasen.

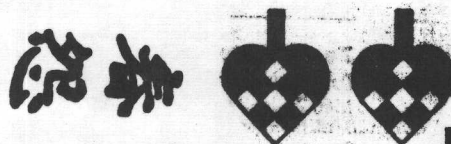

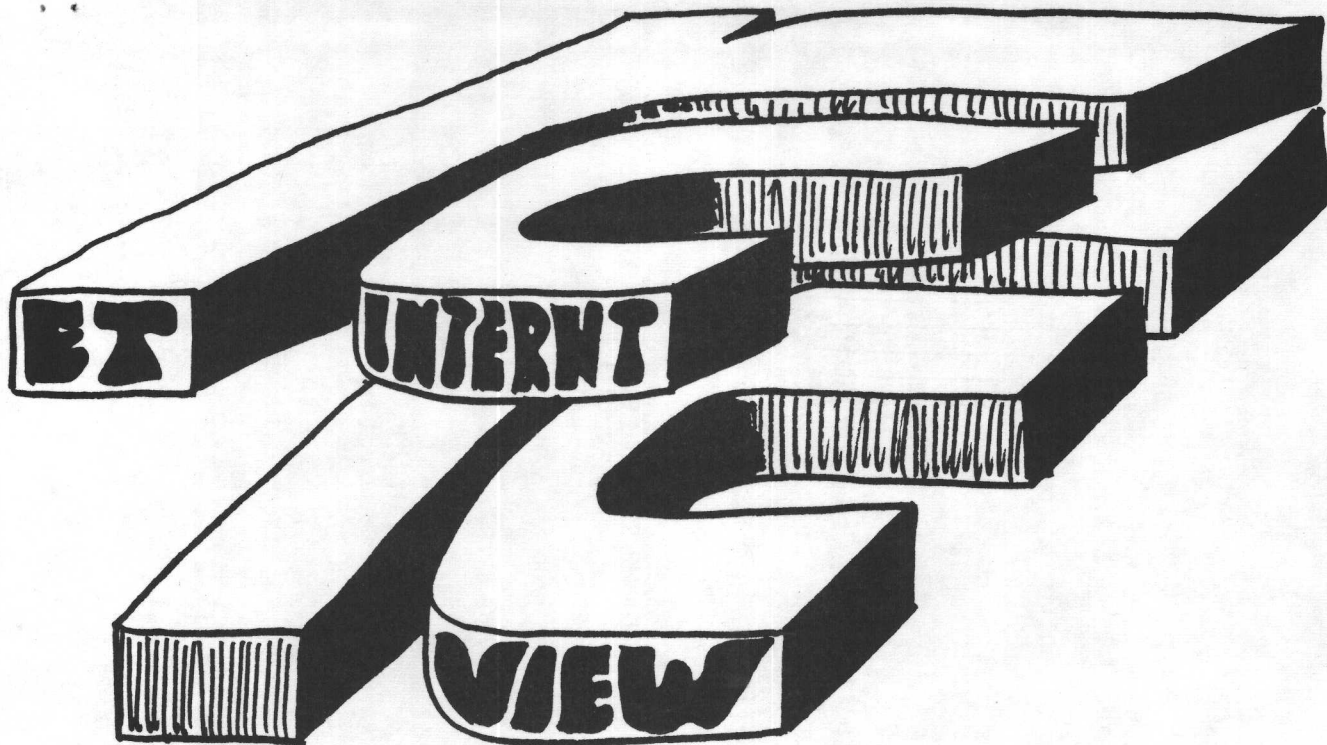
stillinger

Alt fra officielle til særskilte stil-
linger. Indgående beskrevet af
Ib Sans Lundby

Et samvittighedsfuldt sammen-
drag af samlingen: "Samfund,
samarbejde og samleje", fore-
taget af

H. B. Sambæk

Hvordan ligger det med økonomien?

Tjah, den ligger slet ikke, den er et stående problem. Eller sagt på en anden måde: Eet er økonomi at forstå, et andet NIB at føre.

Vil det sige, at man ikke altid kan blive enige om hvor regnskabet skal stå?

Nej da, det skal selvfølgelig stå i årsberetningen, men måske har vi ikke altid samme interesse for aktivsiden.

Er der nogen forbindelse med det nye lønsystem og lønsomheden på RC?

I høj grad, vi har for længe haft det ubeskriveligt godt, nu må vi have det hele nedskrevet! Vi kan ikke blive ved med at køre på trin. Den enkelte må vide noget mere om, hvad kollegaen laver, og om det er noget værd. Jeg vil her gerne henvise til oversigten af 1.11.68, der diskret viser den størst mulige åbenhed omkring lønsystemet (den indeholder bl.a. min. løn).

Var der ikke også noget med en meritvurdering?

Joh, vi havde ventet os meget af det udvalg, men bortset fra en masse forslag uden forslag i, kom der ikke noget rigtigt ud af det. Måske var det fordi, der ikke var nogen piger med i udvalget.

Hvad sker der på i-møderne?

Det går skam livligt til, HJH sætter BSP grå hår i hovedet og HV sørger for vedligeholdelsen, de fleste er utilfredse med TV selv om Rifbjerg synes det modsatte.

Hvorfor flyttede man egentlig Teknisk Service - og hvorhen?

Jah..... men der var i hvert fald en god grund, selv om den måske var lidt langt ude.

Det var vel ikke en sag å la kildeskattehuset?

Nej, sådan noget kan simpelthen ikke finde sted på RC.

Hvorfor ikke?

For det første har vi jo ikke engang en viceslotsforvalter og for det andet er der slet ikke plads til 500 mennesker derude.

Hvor mange er der da plads til?

Se, det er jo et teknisk spørgsmål.....

Er det rigtigt, at servicecentret skal have en RC 4000?

Nej, jeg vil tro de får en CDC til, så har de tre ens til at køre om på.

Hvad er det, der har gjort RC 4000 til den helt store salgssucces?

Det er simpelthen alle gode gange tre. Og så måske denne mulighed for multiprogrammering, så ventetiden kan multipliceres.

Kan man ikke også samkøre udviklingsafdelingerne?

Ha, spørg HI, han siger sikkert: Spørg Aarhus.

Apropos Aarhus, hvordan går det derovre?

Det går godt. De ved nok, intet nyt er godt nyt.

Hvordan går det med sælgerne?

De rejser ikke så meget p.t. og de sælger mere end de venter.

Til allersidst, vil De ikke med til vores julefrokost i år?

Nej tak, jeg sætter ikke lige så stor pris på en personalefest som f.eks. Præstø.

STILLINGSRESUME:

Arrangerer julefrokost for hele Rialto.

ARBEJDSOPGAVER:

1. Leder efter meningsfæller, der er villige til at give en hjælpende hånd.
2. Fordeler arbejde, d.v.s. leder ulemperne over på de hjælpende hænder.
3. Overvåger, med direkte reference til direktionen ~~=====~~ $\frac{1}{2}$, at de, til julefrokosten anvendte rekvisitter, er i samme stand ved festens afslutning som ved festens begyndelse.
4. Beslutter egenhændigt ud fra givne mål og retningslinier, at festen skal gennemføres.
5. Udfører manuelt arbejde vedr. pengeindkrævning.
6. Forestår, eller foregiver at forestå, indkøb af smørrebrød eller grillstegte kyllinger og indkøb af øl/snaps eller gløgg.
7. Deltager i julefrokosten, d.v.s. følger med i og efter evne påvirker eller bliver påvirket.

FAGLIGT NIVEAU:

Uddannelse.

1. Ingen eller tilsvarende viden.

Erfaring.

1. 1-års erfaring for alkoholens indvirkning på den menneskelige mekanisme eller tilsvarende virkning.

UNG MAND søges

til stilling som programmørassistentaspirentelev i hastigt ekspanderende firma - et diplomatisk værksted. Er De nylig dumpet til diplomprøven (som vi i øvrigt tillægger stor betydning) er de netop den, vi søger. Kontakt venligst militæringenør Databerg, Regnecentralen.

INTERNT RC-NYT ØNSKER
SINE MEDARBEJDERE EN
Glædelig jul?!

Møde i skoven.

Det var onsdag, så Plyds havde som sædvanlig indkaldt sine venner for at snakke lidt om, hvad der egentlig gik for sig rundt omkring i skoven.

Da alle var samlet ved middagstid, begyndte mødet.

„Jah, øh...” sagde Plyds, og så fik han lige pludselig sådan en underlig fornemmelse. Det var akkurat som om en eller anden sagde til ham:

„Så Plyds! nu var det på tide, du fik en lille bid af et eller andet rart.”

Og så spiste man frokost

Et godt stykke tid senere fortsatte Plyds med at spørge, om der var nogen, der ville fortælle lidt nyt fra skoven.

Først
svarede
Jakob.

Intet
nyt!

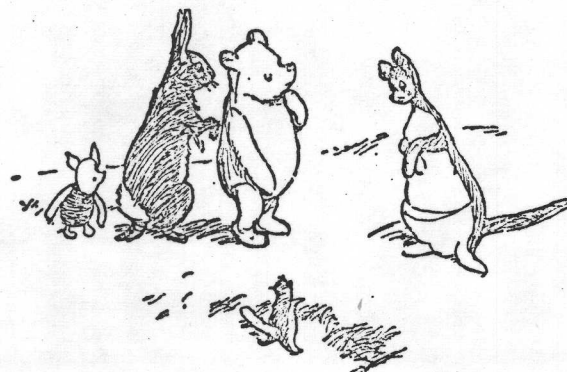
Han havde som sædvanlig intet nyt at fortælle. Men det gjorde nu ikke så meget, for der var alligevel ingen af de andre, der kunne finde ud af de ting, han fik tiden til at gå med.

Kængu fortalte, at den havde været meget bekymret for kængubarnet i den sidste tid. Den blev snart nødt til at forlade skoven, og vidste så ikke, hvad der skulle blive af kængubarnet. Den håbede,

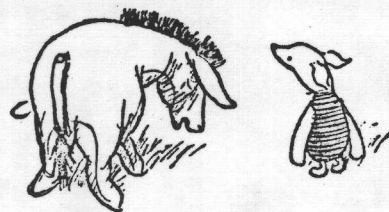

at Ninus ville tage sig af den lille;

og da Ninka Ninus meget højtideligt havde lovet det, virkede Kængu ikke helt så angstelig.

„Tjaahh” sagde æslet sørgmodigt.
„Jaahh, ser du” fortsatte det
lidt senere.

„Joohh sagen er nemlig den” kom det
endelig, og så fortalte det, at det
stadig havde nok at gøre med at gum-
le på de ikke videre appetitlige tids-
ler, som Ninka Ninus og alle hans
venner og slægtninge havde bragt hen
i hans skumle del af skoven.

Grislingen sad og var meget imponeret
over så godt de andre talte. Han brugte
daglig en masse tid til at få ekspede-
ret Plyds' foretagender, så han havde
ikke haft tid til at forberede alle de
fine ting, han gerne ville sige.
Han fik dog sagt, at han egentlig godt
kunne tænke sig at vide, hvor meget han
egentlig lavede.

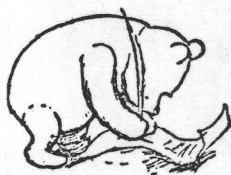

Tigerdyret, der skulle have registreret
en masse, fik nu meget travlt med at tale
om noget nyt, og sagde hurtigt, at det var
helt overbevist om, at alle i skoven så
hurtigt som muligt skulle lære noget af
alt det, det selv kunne.

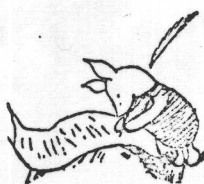

„Jaahh, øh...” sagde Plyds, der
ikke helt forstod, hvad det skulle
kunne være godt for.

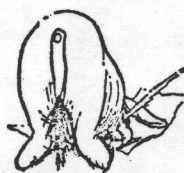
Men han var jo også kun en bjørn med en meget lille forstand.

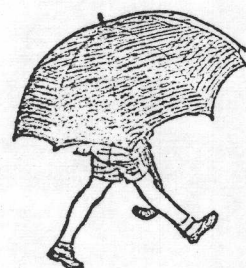
?

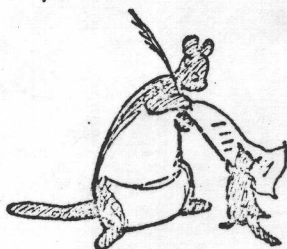
?

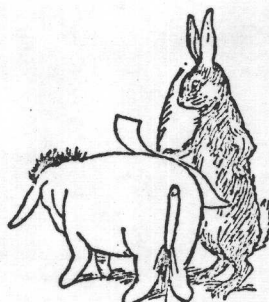
?

?

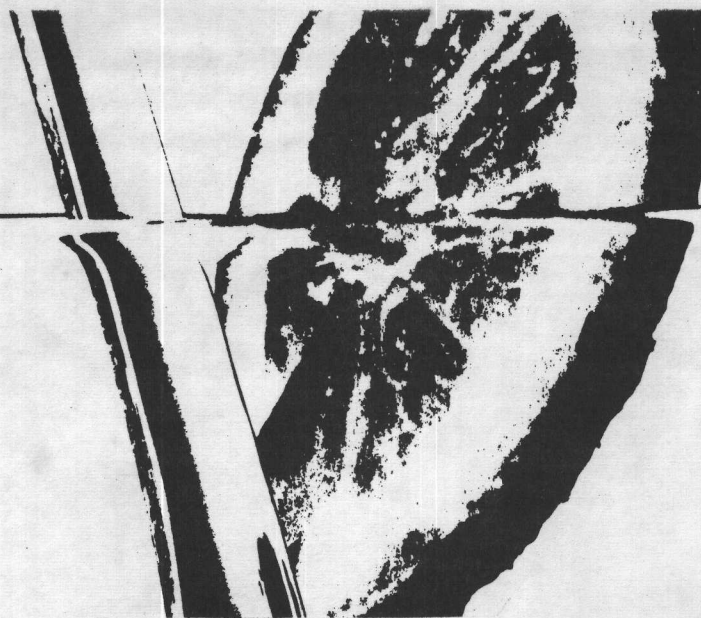
?

?

BLOT,

SMIA FORFRISKNINGER

Gød vide rummet?

hvor der er flest flaskehalse, i GIER-administrationen eller i operatør-

Hvornår bliver
Haldprojektet
helt?

Salg af rundstykker
om lørdagen får man
ingen ros af!

Og så var der gart-
nerne, der gik hin-
anden i bedene.

Under løse punkter er set:
29. Terminologi
Selvkoder = datalogerende.

Årene 1964-68
se under-skudår

Hellere en Peder i Stockholm
end en Stockholm i København

Det nye kaffestel
DATA DANICA
- køb det, før det
går i stykker

Flytning:
Den endelige placering
af folk i Servicecentret.